

RAPORT SPECIAL

SUBIECTE DEFINITIVAT 2019

*5 modele
de teste
rezolvate*

Acesta nu este un Raport Special GRATUIT!

Prețul de vânzare este de 57 lei.

Dvs. beneficiați GRATUIT de acest raport deoarece faceți parte din comunitatea RENTROP & STRATON.

© RENTROP & STRATON

(recunoscut CNCSIS conform Deciziei nr. 284/2007)

Senior Editor: George Straton

Director General: Octavian Breban

Manager Departament: Raluca Enescu

Puteți consulta și celelalte lucrări editate de RENTROP & STRATON la: www.rs.ro

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din acest material nu poate fi reprodusă, arhivată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun fel de mijloace, mecanice sau electronice, fotocopiere, înregistrare audio sau video, fără permisiunea în scris din partea editorului.

Autorii sau editorii nu sunt responsabili pentru nicio pierdere provocată vreunei persoane fizice sau juridice care acționează sau se abține de la acțiuni ca urmare a citirii materialelor publicate în această lucrare.

Part of RENTROP & STRATON

Informații specializate

Bdul Națiunile Unite nr. 4, bloc 107A, etajul 1,

sector 5, București

Telefon Serviciul Clienți: 021.209.45.12

E-mail: oferte@rs.ro

Varianta 1

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de patru ore.

SUBIECTUL I

(60 de puncte)

A. Redactați un eseu de 600-900 de cuvinte, în care să motivați, formulând două argumente, apartenența la un curent cultural/literar sau la o orientare/mișcare culturală/literară a unui text poetic aparținând lui Tudor Arghezi, valorificând două referințe critice sau de istorie literară. **20 de puncte**

B. Prezentați complementul circumstanțial de loc.

20 de puncte

În elaborarea răspunsului veți avea în vedere:

- menționarea unei trăsături definitorii a complementului circumstanțial de loc;
- ilustrarea, cu câte un exemplu, a patru părți de vorbire prin care poate fi exprimat complementul circumstanțial de loc/clase de substituție ale complementului circumstanțial de loc;
- exemplificarea, prin câte un enunț, a patru tipuri de regenți ai complementului circumstanțial de loc;
- precizarea a două aspecte legate de punctuația complementului circumstanțial de loc.

C. Citiți următorul text:

20 de puncte

Bretan bătrânul, care abia depășise patruzeci de ani și părea de treizeci, cumpăraseră câteva mașini, camioane de mare tonaj, pe care le închiria și exploata, și angajase, cu luna, vreo duzină de inși care cutreierau piețele și-i aduceau informații, făceau legături cu producătorii, intermediarii, dar și cu oamenii puterii, așa-zișii controlori și inspectori, și, cum unii dintre aceștia erau încă dintre cei vechi, Bastian reuși destul de repede să se împrietenească cu ei. Ca și în orașul de unde venea și unde-i rămăsese casa și nevasta, restul familiei compus din mama și o mătușă a soției, văduvă de război, care avusese brevet de a deschide un chioșc, Bretan, în câțiva ani după război, de când își schimbaseră profesiunea pentru a deveni din fiscal, mărunț, dar foarte dibaci antreprenor, industriaș mărunț, câștigase sau își descoperise un talent rar: acela de a ști să discute cu numeroșii și uneori teribilia inspectori și activiști de partid din zona comerțului și industriei, reușind aproape de fiecare dată să-i corupă. Inși, unii dintre ei, care în acei ani purtau pistolul la șold și, mai ales, dispuneau de puteri faraminoase, putând aresta pe oricine fără motiv. După o bănuială, denunț anonim sau interes al partidului: pentru o casă, o moară, un teren viran, intravilan, o fabrică dintre cele care scăpaseră la marea naționalizare, uneori pentru o simplă adversitate a unuia dintre membrii activului de partid sau securitate.

Și în București el își verifică această abilitate, necesară oricând, dar, cum noul regim venea cu noi oameni, cu o nouă, amestecată și uneori surprinzătoare tipologie care semăna cu un cort țigănesc amplu, sclipind din toate culorile și materiile, talentul de a aborda și corupe a lui Bretan, spuneam, se verifica încă o dată și cu destul succes. Avea bani, uneori mulți bani pentru acei ani, imediat după marea stabilizare monetară, când mulți, în provincie mai ales, unde acest spectacol putea fi vizibil, aruncaseră în râuri și în gropi marginale saci și saci cu bancnote scoase din uz. Toată lumea era redusă sau la minimele și universalele salarii sau la nevoia imperioasă de a vinde lucrurile care aveau cât de cât valoare într-o casă.

Nicolae Breban, *Jocul și fuga*

Scrieți răspunsul pentru fiecare dintre cerințele de mai jos.

1. Numiți o funcție a comunicării identificată în textul dat, prezentând rolul ei în fragment. **2 puncte**
2. Transcrieți un cuvânt care să conțină vocale în hiat și un cuvânt care să conțină diftong din următoarea secvență: *Avea bani, uneori mulți bani pentru acei ani, imediat după marea stabilizare monetară, când mulți, în provincie mai ales, unde acest spectacol putea fi vizibil, aruncaseră în râuri și în gropi marginale saci și saci cu bancnote scoase din uz.* **2 puncte**
3. Explicați modul de formare a fiecăruia dintre următoarele cuvinte: *câtiva, oricine.* **2 puncte**
4. Motivați utilizarea virgulei în secvența: *Ca și în orașul de unde venea și unde-i rămăsese casa și nevasta, restul familiei...* **2 puncte**
5. Precizați ce parte de vorbire este fiecare din cuvintele subliniate: *Bretan bătrânul, care abia depășise patruzeci de ani și părea de treizeci de ani.* **2 puncte**
6. Exemplificați prin enunțuri alte două valori morfologice ale cuvântului *o*, precizându-le. **2 puncte**
7. Menționați funcția sintactică a cuvintelor subliniate din secvența: *cum noul regim venea cu noi oameni.* **2 puncte**
8. Prezentați, în 50-70 de cuvinte, rolul verbelor la modul indicativ, timpul imperfect în textul dat. **2 puncte**
9. Transcrieți două propoziții subordonate diferite din fraza următoare, precizând felul acestora: *Ca și în orașul de unde venea și unde-i rămăsese casa și nevasta, restul familiei compus din mama și o mătușă a soției, văduvă de război, care avusese brevet de a deschide un chioșc, Bretan, în câțiva ani după război, de când își schimbase profesiunea pentru a deveni din fiscal, mărunt, dar foarte dibaci antreprenor, industriaș mărunt, câștigase sau își descoperise un talent rar: acela de a ști să discute cu numeroșii și uneori teribili inspectori și activiști de partid din zona comerțului și industriei, reușind aproape de fiecare dată să-i corupă.* **2 puncte**
10. Comentați, în 60-100 de cuvinte, următoarea secvență din text: *Și în București el își verifică această abilitate, necesară oricând, dar, cum noul regim venea cu noi oameni, cu o nouă, amestecată și uneori surprinzătoare tipologie care semăna cu un cort țigănesc amplu, sclipind din toate culorile și materiile, talentul de a aborda și corupe a lui Bretan, spuneam, se verifica încă o dată și cu destul succes.* **2 puncte**

SUBIECTUL al II-lea

(30 de puncte)

Alegeți una dintre următoarele secvențe din programele școlare în vigoare:

2. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje orale în situații de comunicare monologată și dialogată

	Competențe specifice	Competențe asociate
2.3.	Respectarea normelor morfosintactice în propoziții și în fraze	– utilizarea corectă a părților de vorbire flexibile și neflexibile învățate; construirea corectă a unor enunțuri din punct de vedere sintactic; construirea unui monolog sau a unui dialog; descrierea unor obiecte, a unor tablouri din natură, a unor fenomene; construirea unor narațiuni simple; utilizarea expresivă a limbii; – corectarea unor construcții pleonastice; utilizarea paronimelor; folosirea corectă a accentului.

Programe școlare de limba și literatura română pentru clasele a V-a – a VIII-a,
aprobate prin Ordin al ministrului nr. 5.097/09.09.2009, clasa a VII-a

1. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în receptarea și în producerea mesajelor în diferite situații de comunicare

	<i>Competențe specifice</i>	<i>Competențe asociate</i>
1.4.	<i>Redactarea unor compoziții despre textele studiate și alcătuirea unor texte funcționale sau a unor proiecte</i>	<i>– analiză, comentariu, eseu structurat și eseu liber; – cerere, proces-verbal, curriculum vitae, scrisoare de intenție, scrisoare în format electronic (e-mail); – proiecte (planificarea activității, munca în echipă și atribuții asumate, prezentarea proiectului, finalități, modalități de evaluare a proiectului)</i>

Programa școlară de limba și literatura română pentru clasa a X-a, ciclul inferior al liceului, aprobată prin Ordin al ministrului nr. 5.099/09.09.2009

Prezentați, pe baza secvenței alese, modul în care se formează/dezvoltă competența specifică.

În prezentarea demersului didactic veți avea în vedere următoarele aspecte:

- prezentarea unui element de conținut asociat competenței specifice date; **4 puncte**
- explicarea relației dintre competența specifică dată și elementul de conținut ales; **4 puncte**
- detalierea unei activități de învățare, relevante pentru formarea/dezvoltarea competenței specifice date; **4 puncte**
- elaborarea a doi itemi de tip diferit (obiectivi/semiobiectivi/subiectivi) pentru evaluarea modului în care s-a format/dezvoltat competența specifică dată. **4 puncte**

Notă! Se acordă **14 puncte** pentru redactare (utilizarea limbii literare și a limbajului de specialitate, organizarea ideilor în scris, ortografie, punctuație).

Varianta 2

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de patru ore.

SUBIECTUL I

(60 de puncte)

A. Redactați un eseu de 600-900 de cuvinte, în care să motivați, formulând două argumente, apartenența la un curent cultural/literar sau la o orientare/mișcare culturală/literară a unui text poetic aparținând lui Mihai Eminescu, valorificând două referințe critice sau de istorie literară. **20 de puncte**

B. Prezentați atributul substantival. **20 de puncte**

În elaborarea răspunsului veți avea în vedere:

- menționarea unei trăsături definitorii a atributului substantival;
- ilustrarea, cu câte un exemplu, a patru atribute substantivale diferite;
- exemplificarea, prin câte un enunț, a două tipuri de regenți ai atributului substantival;
- precizarea a două aspecte legate de topica atributului substantival.

C. Citiți următorul text: **20 de puncte**

Înainte de prânz, Egor află că Sanda este bolnavă. Nu va putea veni astăzi la masă. Își ceru voie să o vadă numai pentru câteva minute. Cu acest prilej, își va putea scuza și plecarea. Îi va fi ușor să-i spună că nu mai îndrăznește să rămână, acum, când și ea și d-na Moscu sunt bolnave.

Dar ce s-a întâmplat? Întrebă el, încercând să pară degajat, intrând în odaia Sandei.

Fata îl privi tristă, luptându-se multă vreme cu un zâmbet care nu voia să înflorească. Îi arătă din ochi un scaun. Era singură și Egor se simți oarecum intimidat. Stăpânea în odaie un miros feminin, prea intim, prea cald. Mirosea a sânge.

– Nu mă simt deloc bine, șopti Sanda. Ieri seară am avut ameteți, dureri de cap și, iată, acum nu mă pot ridica din pat...

Îl privi din adâncul ochilor, cu dragoste și cu spaimă în același timp. Nările îi tremurau. Tâmpilele îi erau foarte palide.

...Nu mai am deloc putere în mine, adăugă ea. Uite, obolesc vorbind...

Egor se apropie alarmat de pat și îi apucă mâna.

– Dar nu trebuie să te obosești, începu el căutând un ton voios și stenic. Probabil că ai răcit, ai o migrenă care te-a extenuat. Mă gândeam tocmai...

Voia să spună: „mă gândeam tocmai că noi, musafirii, te obosim din cale-afară, și că ar trebui să plecăm”. Dar fata începu deodată să plângă, plecându-și capul.

– Să nu mă lași, Egor, șopti ea înfierbântat, să nu mă lași singură. Numai tu mă poți scăpa în casa asta...

Îl tutuia pentru întâia oară. Egor simți un val cald de sânge lovindu-i obraji. Neliniște, fericire, rușine de lașitatea lui?

– Nu-ți fie teamă, Sanda, șopti el, apropiindu-și capul. Nu se va întâmpla nimic. Eu sunt aici, lângă tine și nu ți se va întâmpla nimic...

– Ah, de ce nu pot să-ți spun...

Mircea Eliade, *Domnișoara Christina*

Scrieți răspunsul pentru fiecare dintre cerințele de mai jos.

1. Numiți o funcție a comunicării identificată în textul dat, prezentând rolul ei în fragment. **2 puncte**
2. Transcrieți un cuvânt care să conțină vocale în hiat și un cuvânt care să conțină diftong din următoarea secvență: *Voia să spună: „mă gândeam tocmai că noi, musafirii, te obosim din cale-afară, și că ar trebui să plecăm”.* Dar fata începu deodată să plângă, plecându-și capul. **2 puncte**
3. Explicați modul de formare a fiecăruia dintre următoarele cuvinte: *înflorescă, asta.* **2 puncte**
4. Motivați utilizarea virgulei în secvența: – *Ah, de ce nu pot să-ți spun...* **2 puncte**
5. Precizați ce parte de vorbire este fiecare din cuvintele subliniate *Probabil că ai răcit, ai o migrenă care te-a extenuat.* **2 puncte**
6. Exemplificați prin enunțuri două valori morfologice ale cuvântului *noi*, precizându-le. **2 puncte**
7. Menționați funcția sintactică a cuvintelor subliniate din secvența: *Îi va fi ușor să-i spună că nu mai îndrăznește să rămână, acum, când și ea și d-na Moscu sunt bolnave.* **2 puncte**
8. Prezentați, în 50-70 de cuvinte, rolul verbelor la modul indicativ, timpul prezent în textul dat. **2 puncte**
9. Transcrieți două propoziții subordonate diferite din fraza următoare, precizând felul acestora: *Îi va fi ușor să-i spună că nu mai îndrăznește să rămână, acum, când și ea și d-na Moscu sunt bolnave.* **2 puncte**
10. Comentați, în 60-100 de cuvinte, următoarea secvență din text:
Egor simți un val cald de sânge lovindu-i obrații. Neliniște, fericire, rușine de lașitatea lui?
– *Nu-ți fie teamă, Sanda, șopti el, apropiindu-și capul. Nu se va întâmpla nimic. Eu sunt aici, lângă tine și nu ți se va întâmpla nimic...* **2 puncte**

SUBIECTUL al II-lea

(30 de puncte)

Alegeți una dintre următoarele secvențe din programele școlare în vigoare:

3. Redactarea textului scris de diverse tipuri

	Competențe specifice	Competențe asociate
3.1.	<i>Redactarea unui text scurt pe teme familiare, având în vedere etapele procesului de scriere și structurile specifice, pentru a comunica idei și informații sau pentru a relata experiențe trăite sau imaginate</i>	<i>– realizarea planului unei compuneri, urmând un model dat; – redactarea unor secvențe de compunere, completând paragrafele după un model de tipul: „La început ... Apoi ... În sfârșit ...”; – exerciții de exprimare în scris a ideilor, pornind de la texte citite/auzite; – prezentarea unei scene narative dintr-o creație literară; – descrierea unui personaj/ persoană/ animal/peisaj, folosind categorii gramaticale și semantice diferite; – redactarea unei pagini de jurnal în limita a 100 de cuvinte, pornind de la experiențe personale; – exerciții de redactare a unei compuneri pe o temă dată.</i>

Programe școlare de limba și literatura română pentru clasele a V-a – a VIII-a,
aprobate prin Ordin al ministrului nr. 5.097/09.09.2009, clasa a V-a

4. Argumentarea orală sau în scris a unor opinii în diverse situații de comunicare

	<i>Competențe specifice</i>	<i>Competențe asociate</i>
4.1.	Utilizarea tehnicilor și strategiilor argumentative în situații de comunicare diverse (scrise sau orale)	– <i>dezbateri</i> ; – <i>eseu argumentativ</i> .

Programe școlare, ciclul superior al liceului, Limba și literatura română pentru clasa a XI-a, aprobate prin Ordin al ministrului nr. 3.252/13.02.2006

Prezentați, pe baza secvenței alese, modul în care se formează/dezvoltă competența specifică.

În prezentarea demersului didactic veți avea în vedere următoarele aspecte:

- prezentarea unui element de conținut asociat competenței specifice date; **4 puncte**
- explicarea relației dintre competența specifică dată și elementul de conținut ales; **4 puncte**
- detalierea unei activități de învățare, relevante pentru formarea/dezvoltarea competenței specifice date; **4 puncte**
- elaborarea a doi itemi de tip diferit (obiectivi/semiobiectivi/subiectivi) pentru evaluarea modului în care s-a format/dezvoltat competența specifică dată. **4 puncte**

Notă! Se acordă **14 puncte** pentru redactare (utilizarea limbii literare și a limbajului de specialitate, organizarea ideilor în scris, ortografie, punctuație).

Varianta 3

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de patru ore.

SUBIECTUL I

(60 de puncte)

A. Redactați un eseu de 600-900 de cuvinte, în care să motivați, formulând două argumente, apartenența la un curent cultural/literar sau la o orientare/mișcare culturală/literară a unui text poetic aparținând lui Ion Barbu, valorificând două referințe critice sau de istorie literară. 20 de puncte

B. Prezentați complementul indirect.

20 de puncte

În elaborarea răspunsului veți avea în vedere:

- menționarea unei trăsături definitorii a complementului indirect;
- ilustrarea, cu câte un exemplu, a patru părți de vorbire prin care poate fi exprimat complementul indirect/clase de substituție ale complementului indirect;
- exemplificarea, prin câte un enunț, a doi regenți ai complementului indirect;
- precizarea a două aspecte legate de punctuația complementului indirect.

C. Citiți următorul text:

20 de puncte

Cu azi cu mâine, a făcut cunoștință kir Ianulea cu fel de fel de negustori, ba și de boieri; a-nceput să meargă pe la ei și să-i poftească pe la el, la sindrofie. Și la toată lumea plăcea, fiindcă era om deștept și blând, cu multă știință despre ale lumii, cu purtări alese și, mai vârtos, cu dare de mână: levent și galantom, pătruns de filotimie și de hristoitie – într-un cuvânt, adevărat om de omenie. Astfel, care dintre negustori ba chiar dintre boieri aveau mai multe copile decât stare umblau cu dinadinsul să-l ginerească. În vremea asta, el și puse ochii pe o tânără din vecini – o chema Acrivița, fata a mai mare a lui Hagi Cănuță, top-tangiu pe vremuri. Hagiul, vădov, era om de seamă, însă cam ifiliu pe potriva greutăților casei lui, fiind împovărat de trei fete, una după alta gata de măritat, și încă doi feciori – băieți buni, aminteri, dar cam nepricopsiți; așa că puțină nădejde de zestre de la Acrivița. Dar zestre-i trebuia lui kir Ianulea? Fata era vestită de frumoasă; numai atâta cusur avea și ea, că se uita, uneori, nu totdeauna, cruciș; dar tocmai asta îi plăcea lui cu deosebire. Fata-l plăcea și ea pe el... A cerut-o hagiului, iar acesta, fără nazuri multe, i-a dat-o.

Fiind și kir Ianulea, ca tot omul, supus slăbiciunilor omenești, era stăpânit de patima fuduliei; îi plăcea să trăiască domnește, numa-n petreceri scumpe, împărțind în dreapta și-n stânga daruri prețioase. Așadar, a făcut o nuntă strălucită cum nu se mai pomenise vreodată în mahalaua Negustorilor; încât bărbații ziceau: „Trebuie să fie putred de bogat arvanitul!... Văzuși, nene, ce bine a lovit-o sărăcia de hagiul!” iar femeile: „Poftim, soro, noroc pe chioara lui Cănuță!”

Cum a adus-o kir Ianulea în casă cu lăutari, parc-a întors-o pe dos. Până la sfârșitul cununiei, duminică seara, era blândă și supusă ca un mielușea; dar, luni dimineța, s-a ridicat din pat ca o leoaică... A chemat toate slugile, femei și bărbați; s-a uitat o dată chiorăș de i-a băgat în spaime pe toți și, de față cu bărbatu-său, le-a zis:

– Să știți că de azi încolo sunt eu stăpână aici! Și să mai știți: că cu Ianuloaia n-o să vă meargă cum vă mergea cu prostul de Ianulea! Și încă să mai știți că eu am toane: pe cine m-o supăra cu atâtica măcar, îl plesnesc și-l trimit numaidecât la agie să-și ia merticul și de-acolo! Scurt!... Ați înțeles?... Aid', acuma ieșiți afară!

I.L. Caragiale, Kir Ianulea

Scrieți răspunsul pentru fiecare dintre cerințele de mai jos.

1. Numiți o funcție a comunicării identificată în textul dat, prezentând rolul ei în fragment. **2 puncte**
2. Transcrieți un cuvânt care să conțină diftong și un cuvânt care să conțină triftong din următoarea secvență: *Până la sfârșitul cununiei, duminică seara, era blândă și supusă ca un mielușea; dar, luni dimineața, s-a ridicat din pat ca o leoaică...* **2 puncte**
3. Explicați modul de formare a fiecăruia dintre următoarele cuvinte: *supus, domnește*. **2 puncte**
4. Motivați utilizarea ghilimelelor în secvența: „*Poftim, soro, noroc pe chioara lui Cănuță!*”. **2 puncte**
5. Precizați ce parte de vorbire este fiecare din cuvintele subliniate: *În vremea asta, el și pusese ochii pe o tânără din vecini*. **2 puncte**
6. Exemplificați prin enunțuri două valori morfologice ale cuvântului *care*, precizându-le. **2 puncte**
7. Menționați funcția sintactică a cuvintelor subliniate din secvența: *Așadar, a făcut o nuntă strălucită cum nu se mai pomenise vreodată în mahalaua Negustorilor*. **2 puncte**
8. Prezentați, în 50-70 de cuvinte, rolul verbelor la modul indicativ, timpul imperfect în textul dat. **2 puncte**
9. Transcrieți două propoziții subordonate diferite din fraza următoare, precizând felul acestora: *Așadar, a făcut o nuntă strălucită cum nu se mai pomenise vreodată în mahalaua Negustorilor; încât bărbații ziceau: „Trebuie să fie putred de bogat arvanitul!... Văzuși, nene, ce bine a lovit-o sărăcia de hagi!” iar femeile: „Poftim, soro, noroc pe chioara lui Cănuță!”*. **2 puncte**
10. Comentați, în 60-100 de cuvinte, următoarea secvență din text:
– *Să știți că de azi încolo sunt eu stăpână aici! Și să mai știți: că cu Ianuloaia n-o să vă meargă cum vă mergea cu prostul de Ianulea! Și încă să mai știți că eu am toane: pe cine m-o supăra cu atâtica măcar, îl plesnesc și-l trimit numaidecât la agie să-și ia merticul și de-acolo! Scurt!... Ați înțeles?... Aid’, acuma ieșiți afară!* **2 puncte**

SUBIECTUL al II-lea

(30 de puncte)

Alegeți una dintre următoarele secvențe din programele școlare în vigoare:

3. Redactarea textului scris de diverse tipuri

	Competențe specifice	Competențe asociate
3.1.	Redactarea unui rezumat, a unui text, pe un subiect la alegere, având în vedere etapele procesului de scriere și structurile specifice, pentru a comunica idei și informații sau pentru a relata experiențe trăite sau imaginate	– exerciții de transformare/rescriere a unor texte după criterii date; – exerciții pentru generarea ideilor care urmează a fi incluse într-un text redactat în clasă sau acasă; – scrierea unui text cu început/cu sfârșit dat, integrând secvențe narative în texte dialogate sau secvențe descriptive în texte narative; – elaborarea unei pagini de jurnal prin respectarea convențiilor acestui discurs; – redactarea unor compuneri narative și descriptive, pe diverse teme.

Programe școlare de limba și literatura română pentru clasele a V-a – a VIII-a,
aprobate prin Ordin al ministrului nr. 3.393/28.02.2017, clasa a VI-a

2. Folosirea instrumentelor de analiză tematică, structurală și stilistică în receptarea diferitelor texte literare și nonliterare

	Competențe specifice	Competențe asociate
2.1.	Analiza principalelor componente de structură, de compoziție și de limbaj specifice textului narativ particularități ale construcției subiectului în textele narative studiate;	– particularități ale compoziției în textele narative studiate (incipit, final, episoade / secvențe narative, tehnici narative); – construcția personajelor; – modalități de caracterizare a personajului; tipuri de personaje; – instanțele comunicării în textul narativ; tipuri de perspectivă narativă; – specii epice: basm cult, nuvelă, roman.

Programa școlară, Limba și literatura română pentru clasa a X-a, ciclul inferior al liceului, aprobată prin Ordin al ministrului nr. 5.099/09.09.2009

Prezentați, pe baza secvenței alese, modul în care se formează/dezvoltă competența specifică.

În prezentarea demersului didactic veți avea în vedere următoarele aspecte:

- prezentarea unui element de conținut asociat competenței specifice date; **4 puncte**
- explicarea relației dintre competența specifică dată și elementul de conținut ales; **4 puncte**
- detalierea unei activități de învățare, relevante pentru formarea/dezvoltarea competenței specifice date; **4 puncte**
- elaborarea a doi itemi de tip diferit (obiectivi/semiobiectivi/subiectivi) pentru evaluarea modului în care s-a format/dezvoltat competența specifică dată. **4 puncte**

Notă! Se acordă **14 puncte** pentru redactare (utilizarea limbii literare și a limbajului de specialitate, organizarea ideilor în scris, ortografie, punctuație).

Varianta 4

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de patru ore.

SUBIECTUL I

(60 de puncte)

A. Redactați un eseu de 600-900 de cuvinte, în care să motivați, formulând două argumente, apartenența la un curent cultural/literar sau la o orientare/mișcare culturală/literară a unui text epic aparținând lui Liviu Rebreanu, valorificând două referințe critice sau de istorie literară.

20 de puncte

B. Prezentați propoziția circumstanțială de cauză.

20 de puncte

În elaborarea răspunsului veți avea în vedere:

- menționarea unei trăsături definitorii pentru propoziția subordonată circumstanțială de cauză;
- exemplificarea a doi termeni regenți pentru propoziția subordonată circumstanțială de cauză;
- ilustrarea, cu câte un exemplu, a patru elemente relaționale diferite pentru propoziția subordonată circumstanțială de cauză;
- precizarea a două aspecte legate de punctuația propoziției subordonate circumstanțiale de cauză.

C. Citiți următorul text:

20 de puncte

„Prințul” cu fața brăzdată de cute m-a adus dinaintea unui imobil enorm, un block-house cu șapte etaje, într-o răspântie puțin umblată, dar nu prea depărtată de Calea Victoriei. Am ochit bine scara pe care a apucat, nu era chiar cea principală, dar asta a turnat încă puțină esență în focul tulburării și al neștiinței din sufletul meu. Am așteptat mai multă vreme aci, învârtindu-mă pe trotuarul colțului dimpotrivă, să văd unde izbucnesc luminile pentru cel întors, la care etaj, în care parte a imobilului? Dar nicăieri nu se aprinse nicio lumină, afară numai de mansardă, unde un petic pitic și întunecat de geam clipi deodată de vioaie strălucire, însă asta echivala, pentru că așteptam eu, cu nimic, cu nicăieri. Personajul rămânea pentru mine în același adânc mister; apartamentul lui de bună seamă era destul de întins ca să conștie și din altceva decât din două-trei camere la stradă. Însă, prințul meu, celălalt, autentic, Raoul Ypsilant, avea să mă scoată din toate aceste nedumeriri. Fără îndoială n-aveam să-i spun nimic lui Raoul de escapada nocturnă a doamnei Alba și a mamei sale; asta era doar secretul meu intim, durerea și totuși bucuria vieții mele, misterul, misterul mult dorit și visat de cavalerul rătăcitor al vieții mele de student. Dar el trebuie să știe ce om de familie bună, ce beizadea, ori atașat de legăție cu nume de istorică faimă, locuiesc în block-house-ul din răspântia cutare, la etajul de bună seamă întâi... maximum al doilea...? Și dacă nu știe, nu-i greu, desigur, să afle.

Însă simții o neplăcere adâncă, un gust amar umplându-mi gura până-n rădăcina limbii, când mă văzui într-o subită lumină, înaintând spre Alba, spre candida zeiță mândră și neînduplecată a gândurilor mele, prin portita meschină a acestei ciudate și neașteptate descoperiri. Nicio idee precisă nu mă jigni desigur; poate mi se însăilau astfel în fund de cuget linii vagi de contur, însă respinsei dezgustat orice gânduri meschine. „Niciodată, niciodată!” glăsuii tare, ca să mă aud eu însumi și să-mi dau și mai bine seamă în ce nerușinare lânzezește acum gândul meu. Glasul tare are puterea de gheață pură, de zăpadă albă, ca numele ei sfânt, care în contact cu fruntea îți alungă într-o clipită toate miasele din dosul ei. Și-mi strunii cu vigoare și și cu sănătoasă voluptate gândul la procesul cel mare, răsunător, pe care aveam să-l deschid. Cum puteau rezista prinți de-aceștia neputincioși, cu fața răvășită de toate strică-

ciunile lumii, istoviți de viața leneșă și de cele mai rafinate perversiuni, dinaintea procesului grozav, a pledoariei uimitoare, care avea să refacă puterea unei familii, să învie morții din pământ!

Gib I. Mihăescu, *Donna Alba*

Scrieți răspunsul pentru fiecare dintre cerințele de mai jos.

1. Numiți o funcție a comunicării identificată în textul dat, prezentând rolul ei în fragment. **2 puncte**
2. Transcrieți un cuvânt care să conțină vocale în hiat și un cuvânt care să conțină diftong din următoarea secvență: *Glasul tare are puterea de gheață pură, de zăpadă albă, ca numele ei sfânt, care în contact cu fruntea îți alungă într-o clipită toate miasele din dosul ei.* **2 puncte**
3. Explicați modul de formare a fiecăruia dintre următoarele cuvinte: *deodată, nerușinare.* **2 puncte**
4. Motivați utilizarea semnului întrebării în secvența: *Am așteptat mai multă vreme aci, învărtindu-mă pe trotuarul colțului dimpotrivă, să văd unde izbucnesc luminile pentru cel întors, la care etaj, în care parte a imobilului?* **2 puncte**
5. Precizați ce parte de vorbire este fiecare din cuvintele subliniate: *Glasul tare are puterea de gheață pură, de zăpadă albă, ca numele ei sfânt, care în contact cu fruntea îți alungă într-o clipită toate miasele din dosul ei.* **2 puncte**
6. Exemplificați prin enunțuri două valori morfologice ale cuvântului *bine*, precizându-le. **2 puncte**
7. Menționați funcția sintactică a cuvintelor subliniate din secvența: *Fără îndoială n-aveam să-i spun nimic lui Raoul de escapada nocturnă a doamnei Alba și a mamei sale.* **2 puncte**
8. Prezentați, în 50-70 de cuvinte, rolul verbelor la modul conjunctiv în textul dat. **2 puncte**
9. Transcrieți două propoziții subordonate diferite din fraza următoare, precizând felul acestora: *Am așteptat mai multă vreme aci, învărtindu-mă pe trotuarul colțului dimpotrivă, să văd unde izbucnesc luminile pentru cel întors, la care etaj, în care parte a imobilului?* **2 puncte**
10. Comentați, în 60-100 de cuvinte, următoarea secvență din text:
Cum puteau rezista prinți de-aceștia neputincioși, cu fața răvășită de toate stricăciunile lumii, istoviți de viața leneșă și de cele mai rafinate perversiuni, dinaintea procesului grozav, a pledoariei uimitoare, care avea să refacă puterea unei familii, să învie morții din pământ! **2 puncte**

SUBIECTUL al II-lea

(30 de puncte)

Alegeți una dintre următoarele secvențe din programele școlare în vigoare:

3. Redactarea textului scris de diverse tipuri

	Competențe specifice	Competențe asociate
3.2.	Redactarea, individual și/sau în echipă, a unor texte pentru a fi prezentate în fața unui public sau/și pentru a fi publicate	– exerciții de elaborare a unui text de tip explicativ; – conceperea unui text în care să se prezinte o expoziție de pictură a clasei; – exerciții de redactare a unei recenzii realizate în vederea publicării în revista școlii.

Programe școlare de limba și literatura română pentru clasele a V-a – a VIII-a, aprobate prin Ordin al ministrului nr. 3.393/28.02.2017, clasa a VIII-a

3. Argumentarea în scris sau oral a unor opinii în diverse situații de comunicare

	Competențe specifice	Competențe asociate
3.1.	Identificarea structurilor argumentative în vederea sesizării logicii și a coerenței mesajului	– structuri și tehnici argumentative în texte literare și nonliterare, scrise sau orale (consolidare); – logica și coerența textului.

Programa școlară, Limba și literatura română pentru clasa a X-a, ciclul inferior al liceului, aprobată prin Ordin al ministrului nr. 5.099/09.09.2009

Prezentați, pe baza secvenței alese, modul în care se formează/dezvoltă competența specifică.

În prezentarea demersului didactic veți avea în vedere următoarele aspecte:

- prezentarea unui element de conținut asociat competenței specifice date; **4 puncte**
- explicarea relației dintre competența specifică dată și elementul de conținut ales; **4 puncte**
- detalierea unei activități de învățare, relevante pentru formarea/dezvoltarea competenței specifice date; **puncte**
- elaborarea a doi itemi de tip di **pentru evaluarea modului în care s-a format/dezvoltat c** **4 puncte**

Notă! Se acordă **14 puncte** pentru redactare (utilizarea limbii literare și a limbajului de specialitate, organizarea ideilor în scris, ortografie, punctuație).

Cele 5 teste sunt extrase din lucrarea

Teste REZOLVATE de Limba și Literatura română pentru reușita la examenul de DEFINITIVARE

Realizată de un colectiv de profesori coordonați de dna prof. Ligia Cristea, lucrarea îți pune la dispoziție **50 de teste** conforme:

- ✓ subiectelor elaborate de Centrul Național de Evaluare și Examinare
- ✓ programelor specifice pentru examen, aprobate prin ordin al ministrului educației naționale.

Comandă acum lucrarea

**Teste REZOLVATE de Limba și Literatura română
pentru reușita la definitivat 2019.**

Accesează [www.definitivat.stiinta.ro](http://www.definitivat stiinta.ro)

Varianta 5

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de patru ore.

SUBIECTUL I

(60 de puncte)

A. Redactați un eseu de 600-900 de cuvinte, în care să motivați, formulând două argumente, apartenența la un curent cultural/literar sau la o orientare/mișcare culturală/literară a unui text dramatic aparținând lui Ion Luca Caragiale, valorificând două referințe critice sau de istorie literară. **20 de puncte**

B. Prezentați atributul adjectival.

20 de puncte

În elaborarea răspunsului veți avea în vedere:

- menționarea unei trăsături definitorii a atributului adjectival;
- ilustrarea, cu câte un exemplu, a patru părți de vorbire prin care poate fi exprimat atributul adjectival;
- precizarea a două aspecte legate de topica atributului adjectival;
- precizarea a două aspecte legate de punctuația atributului adjectival.

C. Citiți următorul text:

20 de puncte

În dimineața asta plec. E ultima noapte pe care am petrecut-o în confesionalul meu. Mi-am terminat spovedania și-mi las confesionalul la dispoziția păianjenilor. Nu mai sper s-o văd pe Eleonora revenind, și voi încerca să străbat deșertul de dincolo de pădure.

Sunt calm, dar credeți-mă, domnilor, nu știți cât de violent este calmul.

Deasupra plopilor se înalță un soare spart. Și îmi privesc pentru ultima oară grotă înaintea de a o părăsi. Am trăit aici cum aș fi visat sau am visat cum aș fi trăit? Dar, gata! Porunca a unsprezecea e mai importantă decât cele zece porunci la un loc. Privește și treci! Astfel n-aș mai avea curajul nici să plec, nici să rămân.

Nu mai am timp de nuanțe acum. Vă spun, deci, fără ocoluri că nu mi-e frică. Asta înseamnă că duc cobra cu mine. Se va culca alături de mine, ca o umbră, în deșert și când voi deschide ochii se va legăna amenințând să mă muște. Îmi e, într-adevăr, frică, domnilor. Nu, nu că o să mor de sete în deșert. Voi găsi, poate, o oază unde să beau apă. Nu mă tem nici de șacali. Mă tem numai de fiara din mine care, simțind deșertul, va mârâi și mai tare decât până acum și va vrea să termine răfuiala cu Dumnezeu. Aici încă mă apără amintirile, dar în deșert voi fi singur cu această fiară, își va ridica botul umed și dezgustător de care mi-e greață. Iar deșertul o să-mi șoptească perfid că nu există altă cale. Ori victimă, ori îmblânzitor. Ori îmblânzesc cobra, ori o las să mă muște. El va pune în fiecare seară lângă mine un fluier. Și poate nu voi rezista până la capăt. Într-o seară, când cobra se va foi, s-ar putea să îmi iau fluierul, cum am făcut la coliba din mlaștină și, ascultând vântul, să încep să cânt. Fiara din mine ar râde atunci în hohote. N-ar mai trebui să lupte, căci melodia s-ar înfășura ea ca un lanț la gâtul lui Dumnezeu, sugrumându-l. Și voi cânta, poate, astfel, până ce voi uita totul. Atunci nu-mi va mai fi frică. Voi întinde mâna și voi vârî cobra în sân.

Acum vă pot spune, în sfârșit, adevăratul scop al confesiunii mele: dacă mă veți vedea vreodată la un colț de stradă cu un fluier în mână cântând unei cobre, să știți ce s-a întâmplat; nu eu am vrut, domnilor; eu am visat să rămân om și m-am luptat cât am putut. Nu-i așa că sunt încă om dacă mi-e frică?

Octavian Paler, *Viața pe un peron*

Scrieți răspunsul pentru fiecare dintre cerințele de mai jos.

1. Numiți o funcție a comunicării identificată în textul dat, prezentând rolul ei în fragment. **2 puncte**
2. Transcrieți un cuvânt care să conțină vocale în hiat și un cuvânt care să conțină diftong din următoarea secvență: *Mă tem numai de fiara din mine care, simțind deșertul, va mârâi și mai tare decât până acum și va vrea să termine răfuiala cu Dumnezeu.* **2 puncte**
3. Explicați modul de formare a fiecăruia dintre următoarele cuvinte: *îmblânzesc, astfel.* **2 puncte**
4. Motivați utilizarea semnului exclamării în secvență: *Privește și treci!* **2 puncte**
5. Precizați ce parte de vorbire este fiecare din cuvintele subliniate: *Fiara din mine ar râde atunci în hohote.* **2 puncte**
6. Exemplificați prin enunțuri două valori morfologice ale cuvântului *mai*, precizându-le. **2 puncte**
7. Menționați funcția sintactică a cuvintelor subliniate din secvență: *Mi-am terminat spovedania și-mi las confesionalul la dispoziția păianjenilor.* **2 puncte**
8. Prezentați, în 50-70 de cuvinte, rolul verbelor la modul indicativ, timpul viitor în textul dat. **2 puncte**
9. Transcrieți două propoziții subordonate diferite din fraza următoare, precizând felul acestora: *Într-o seară, când cobra se va foi, s-ar putea să îmi iau fluierul, cum am făcut la coliba din mlaștină și, ascultând vântul, să încep să cânt.* **2 puncte**
10. Comentați, în 60-100 de cuvinte, următoarea secvență din text:
Acum vă pot spune, în sfârșit, adevăratul scop al confesiunii mele: dacă mă veți vedea vreodată la un colț de stradă cu un fluier în mână cântând unei cobre, să știți ce s-a întâmplat; nu eu am vrut, domnilor; eu am visat să rămân om și m-am luptat cât am putut. Nu-i așa că sunt încă om dacă mi-e frică? **2 puncte**

SUBIECTUL al II-lea

(30 de puncte)

Alegeți una dintre următoarele secvențe din programele școlare în vigoare:

4. Utilizarea corectă, adecvată și eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise

	Competențe specifice	Competențe asociate
4.2.	Aplicarea achizițiilor lexicale și semantice de bază, în procesul de înțelegere și de exprimare corectă a intențiilor comunicative	<ul style="list-style-type: none"> – povestirea unei întâmplări reale/imaginare; – precizarea sinonimelor, a antonimelor unor cuvinte date; – identificarea sensurilor cuvintelor în funcție de context; – exerciții de identificare a cuvintelor dintr-un câmp lexical; – exerciții de utilizare corectă a normelor gramaticale, fonetice și lexicale în mesaje pe teme de interes, în contexte familiare și nonfamiliare; – descrierea unui personaj/ persoană/ animal/ peisaj, folosind categorii gramaticale și semantice diferite; – traduceri literale ale unor unități frazeologice, în scop umoristic.

Programe școlare de limba și literatura română pentru clasele a V-a – a VIII-a,
aprobate prin Ordin al ministrului nr. 3.393/28.02.2017, clasa a V-a

2. *Comprehensiunea și interpretarea textelor*

	<i>Competențe specifice</i>	<i>Competențe asociate</i>
2.3.	<i>Interpretarea textelor studiate prin prisma propriilor valori și a propriei experiențe de lectură</i>	<i>Lectură critică (elevii evaluează ceea ce au citit), lectură creativă (elevii extrapolează, caută interpretări personale, prin raportări la propria sensibilitate, experiență de viață și de lectură)</i>

Programa școlară, Limba și literatura română pentru clasa a XI-a, ciclul superior al liceului, aprobată prin Ordin al ministrului nr. 3.252/13.02.2006

Prezentați, pe baza secvenței alese, modul în care se formează/dezvoltă competența specifică.

În prezentarea demersului didactic veți avea în vedere următoarele aspecte:

- prezentarea unui element de conținut asociat competenței specifice date; **4 puncte**
- explicarea relației dintre competența specifică dată și elementul de conținut ales; **4 puncte**
- detalierea unei activități de învățare, relevante pentru formarea/dezvoltarea competenței specifice date; **4 puncte**
- elaborarea a doi itemi de tip diferit (obiectivi/semiobiectivi/subiectivi) pentru evaluarea modului în care s-a format/dezvoltat competența specifică dată. **4 puncte**

Notă! Se acordă **14 puncte** pentru redactare (utilizarea limbii literare și a limbajului de specialitate, organizarea ideilor în scris, ortografie, punctuație).

Rezolvări teste

Varianta 1

SUBIECTUL I

Modernismul este curentul literar care s-a manifestat cu predilecție în perioada interbelică. Trăsăturile lui au fost teoretizate de Eugen Lovinescu și promovate în cadrul cenaclului și al revistei „Sburătorul”. Modernismul promovează o înnoire a literaturii, dorindu-se implicit desprinderea de trecut și, totodată, crearea unei modalități inovatoare de exprimare. Poezia modernă impune crearea unui lirism subiectiv, ca expresie a profunzimilor sufletești și înlăturarea totală a obiectivității, ambiguitatea limbajului, utilizarea metaforei, inovația formală, prin renunțarea la prozodia tradițională.

Tudor Arghezi este, alături de Lucian Blaga și Ion Barbu, un poet modernist și aparține perioadei interbelice a literaturii. Opera lui prezintă atât trăsăturile modernismului, cât și pe cele ale tradiționalismului. Cea mai mare realizare a lui este dată de revoluționarea limbajului poetic, astfel încât, așa cum el însuși afirma, „o idee să nască alte sute”. După modelul lui Charles Baudelaire din literatura franceză, Tudor Argezi întemeiază, în literatura română, „estetica urâtului”. După părerea lui George Călinescu, cea mai importantă trăsătură a liricii sale este dată de folosirea unei dimensiuni inconfundabile a limbajului: „surprinderea suavității sub expresia de mahala”.

Poezia „Testament” de Tudor Arghezi este așezată la începutul volumului „Cuvinte potrivite” (1927) și este o artă poetică modernă a literaturii române din perioada interbelică.

„Testament” este o artă poetică, deoarece autorul își exprimă convingerile despre arta literară, despre menirea literaturii, dar și despre rolul artistului în societate.

Procedeele moderniste care apar în această artă poetică sunt: exprimarea relației dintre creator și univers, ambiguitatea limbajului realizată prin frecvența metaforei, adâncirea lirismului în subiectiv, sincronizarea cu modele din literatura universală, exploatarea esteticii moderne a urâtului și utilizarea unui limbaj inedit obținut prin exploatarea cuvintelor provenite din registre stilistice diferite.

Titlul poeziei este o metaforă, el este folosit atât cu sens denotativ, cât și cu sens conotativ. Sensul denotativ trimite la actul juridic unilateral prin care o persoană își exprimă dorințele ce urmează a-i fi îndeplinite după moarte, în special cele care au legătură cu încredințarea bunurilor materiale. În sens conotativ, însă, titlul se referă la averea spirituală lăsată generațiilor viitoare.

Tema poeziei o reprezintă creația literară în ipostaza de meșteșug, creație lăsată ca moștenire unui fiu spiritual, adică posterității. Poezia ilustrează concepția lui Arghezi despre creație, atitudinea sa de poet responsabil pentru mesajul și valoarea estetică a operei sale, pe care le prezintă urmașilor cititori. Poetul își transfigurează în artă suferințele recurgând astfel la *estetica urâtului*: „Din bube, mucegaiuri și noroi/Iscat-am frumuseți și prețuri noi”. Creatorul devine astfel un poet meșteșugar, care șlefuește cuvintele: „Din graiul lor cu-ndemnuri pentru vite/Eu am ivit cuvinte potrivite”.

Organizarea textului poetic se face în jurul motivului central, metafora „carte”, cu sensul de bun spiritual care asigură legătura dintre generații reușind să ofere urmașilor o identitate deoarece este „hrisovul cel dintâi”. Ca element de recurență, cuvântul carte are o bogată serie sinonimică în text: „testament”, „hrisov”, „cuvinte potrivite”, „slova de foc și slova făurită”.

Din punct de vedere compozițional, poezia este structurată în cinci unități strofice inegale care sunt organizate în patru secvențe poetice.

În prima secvență eul se adresează direct unui fiu imaginar căruia îi lasă drept moștenire averea sa spirituală: „Nu-ți voi lăsa drept bunuri, după moarte,/Decât un nume adunat pe-o carte”. Creația este rodul unui deschizător de drumuri și este în același timp „o treaptă” indispensabilă pe drumul anevoios al cunoașterii.

A doua strofă se axează pe metafora „hrisov” care, în sens denotativ, desemnează un act domnesc al Evului Mediu prin care sunt atestate anumite drepturi de proprietate sau nobiliare persoanei care îl posedă, iar în sens conotativ, termenul trimite la „creație”. Creația este comparată aici cu cartea sfântă, cu Biblia. În acest sens, metafora „osemintele vărsate în mine” subliniază profunda comuniune dintre creator și generațiile viitoare.

A doua secvență poetică definește rolul artistului și accentuează importanța muncii lui. Se realizează o paralelă între munca brută a străbunilor și munca intelectuală: „sapa” devine „condei”, iar „brazda” devine „călimară”. Artistul trudește pentru a supune cuvântul la fel cum țaranul se apleacă asupra gliei. Capodopera artistului se naște astfel din prelucrarea unui limbaj rudimentar: „Din graiul lor

cu-ndemnuri pentru vite/Eu am ivit cuvinte potrivite”. Arta are un rol estetic pentru că ea transfigurează urâtul din realitate, transformând „zdrențele”, obiecte nefolositoare, în „muguri și coroane”, metafore-simbol pentru viață și perfecțiune. În plus, arta are și un rol social, de factură tradiționalistă pentru că ea stigmatizează tot ce este rău: „Veninul strâns l-am preschimbât în miere,/Lăsând întregă dulcea lui putere/Am luat ocară, și torcând ușure/Am pus-o când să-mbie, când să-njure.” Metafora „cenușa morților din vatră” desemnează matricea spiritualității neamului.

Cea de-a treia secvență poetică exprimă revolta unui reprezentant de seamă al poporului, cu care eul liric se identifică. El se declară părtaș la suferința neamului său și reușește să-i dea glas prin intermediul artei, prin metafora „vioară”: „Durerea noastră surdă și amară/O grămadă pe-o singură vioară”. Stăpânul apare în postura de „țap înjunghiat” și se arată fascinat de cântec fără să realizeze că acesta este o formă de protest chiar împotriva lui. Creatorul reușește să schimbe formele de manifestare a urâtului, „bube, mucegaiuri și noroi”, roade maligne, în „frumuseți și prețuri noi”, capabile să impresioneze.

Ultima secvență alătură stăpânului alte două ipostaze ale asupririi: „domnul” și „domnița” care trăiesc în huzur și nu sunt capabili să perceapă suferințele robilor. Reprezentantul robilor, creatorul, are menirea de a lumina spiritele printr-o carte a revoltei împotriva nedreptății de orice fel.

Finalul poeziei este specific arghezian. „Slova de foc”, inspirația de factură divină, și „slova făurită”, cuvintele meșteșugite, se unesc „ca fierul cald îmbrățișat în clește”.

Prozodia poate fi situată între tradiție și modernitate. Poezia este alcătuită din strofe inegale și are un ritm variabil, o măsură de 9-11 silabe și o rimă împerecheată.

Așadar, poezia „Testament” de Tudor Arghezi este o artă poetică situată între tradiționalism și modernism. Referitor la importanța pe care o are limbajul poetic arghezian, Șerban Cioculescu spunea că „Slova de foc este cuvântul spontan, fierbinte de viață, expresia directă a sensibilității, prin slova făurită, cată să înțelegem expresia elaborată, căutată, migălită.”

B.

● *Complementul circumstanțial de loc* este partea secundară de propoziție care arată locul în care se desfășoară o acțiune sau se manifestă o însușire, limitele spațiale și direcția acțiunii.

● Complementul circumstanțial de loc se poate exprima prin:

– Substantiv comun în cazul genitiv: S-a oprit *în fața casei*.

– Pronume personal în cazul acuzativ: S-a așezat *lângă ea*.

– Adverb de loc cu prepoziție: Pleacă *de acolo!*

– Numeral cu valoare substantivală în cazul acuzativ: S-a îndreptat *către cei doi*.

● Complementul circumstanțial de loc determină:

– Un verb: Merg *la București*.

– O locuțiune verbală: A luat-o la fugă *spre gara centrală*.

– O interjecție predicativă: Haide *acasă*.

– Un adjectiv: Echipa câștigătoare *pe scenă* a fost aplaudată.

● Complementul circumstanțial de loc așezat la începutul propoziției se desparte prin virgulă numai dacă nu se insistă în mod special asupra lui.

Ex. *Acolo* (,) vezi tot ce vrei.

● Complementul circumstanțial de loc cu sau fără determinări, așezat între subiect și predicat, se izolează între virgule dacă subiectul este așezat înaintea de predicat.

Ex. Tinerii (,) *aici* (,) se simt foarte bine.

C.

1. Una dintre funcțiile comunicării care poate fi identificată în textul dat este funcția referențială, ea axându-se întotdeauna pe context, pe referent. Fragmentul extras din opera *Jocul și fuga*, de Nicolae Breban, este unul epic și astfel putem identifica prezența persoanei a III-a, *el/ea* (referentul): *el își verifică această abilitate, Avea bani, uneori mulți bani.*

2. *Provincie* – vocale în hiat; *avea* – diftong.

3. *Câtiva* s-a format prin schimbarea valorii gramaticale, de la pronumele nehotărât *câtiva* la adjectivul pronominal nehotărât.

Oricine s-a format prin compunere, prin sudarea termenilor *ori* și *cine*.

4. Virgula desparte în secvența indicată termenii unei enumerații.

5. *care* – pronume relativ; *părea* – verb copulativ

6. În text *o* este articol nehotărât.

Alte două valori morfologice pe care le poate avea sunt:

– Interjecție: – *O*, ce frumos este tabloul!

– Pronume personal: Am văzut-*o* ieri la film.

7. *noul* – atribut adjectival; *cu oameni* – complement indirect

8. Indicativul exprimă o acțiune reală, sigură și conferă impresia de autenticitate. Verbele din text folosite la modul indicativ, timpul imperfect exprimă o acțiune trecută, cu aspect durativ, al cărei final nu este clar marcat (ex. *venea, avea, era*).

9. de exemplu: *de unde venea* – propoziție subordonată atributivă; *să-i corupă* – propoziție subordonată completivă directă.

10. Personajul Bretan își cunoaște foarte bine aptitudinile și, de aceea, puterea lui de a se adapta în orice situație, în orice condiții este redată foarte clar în secvența indicată. El reușește să identifice tipologiile oamenilor noi care-i apar în cale și poate, totodată, să-i abordeze și să-i convingă cu succes: *talentul de a aborda și corupe a lui Bretan, spuneam, se verifică încă o dată și cu destul succes*. Datorită acestor calități, el reușește să obțină întotdeauna tot ce își propune.

SUBIECTUL al II-lea

Sugestii de rezolvare:

1. Pentru secvența din „Programe școlare de limba și literatura română pentru clasele a V-a – a VIII-a”, aprobate prin Ordin al ministrului nr. 5.097/09.09.2009, clasa a VII-a, se poate alege conținutul: „Folosirea corectă a accentului”, lecția „Omonime. Cuvintele polisemantice”.

2. Pentru secvența din Programa școlară de limba și literatura română pentru clasa a X-a, ciclul inferior al liceului, aprobată prin Ordin al ministrului nr. 5.099/09.09.2009, se poate alege conținutul: „Eseu structurat – relația dintre două personaje dintr-un roman studiat”, „Ion”, de Liviu Rebreanu”.

Varianta 2

SUBIECTUL I

Romantismul este curentul literar care a apărut în Europa la sfârșitul secolului al XVIII-lea. El s-a manifestat la început în Anglia, apoi în Germania și în Franța. Treptat, el a cuprins întreaga Europă. Romantismul s-a născut ca o reacție împotriva rigorilor clasice și, totodată, împotriva raționalismului neîngrădit. Curentul promovează manifestarea neîngrădită a fanteziei, originalității și a sincerității sufletești.

Literatura română a cunoscut trei faze de manifestare a romantismului: preromantismul, în lirica pașoptistă, romantismul propriu-zis, reprezentat de opera eminesciană și de o prelungire a sa, doar în operele unor poeți.

Despre **Mihai Eminescu**, Titu Maiorescu spunea că este „poet în toată puterea cuvântului”. De aceea, l-a promovat în cadrul cenaclului „Junimea” prin intermediul revistei „Convorbiri literare”. Poetul a abordat în opera lui toate cele trei genuri literare și a reușit să reprezinte un univers imaginar foarte vast și original, în același timp îmbinând teme și motive romantice cu elemente autohtone aparținând specificului național. Sub îngrijirea atentă a lui Titu Maiorescu, în 1883, apare singurul volum antum al lui Mihai Eminescu, intitulat „Poesii”.

Poezia „**Floare albastră**” a fost creată în perioada studiilor la Viena și Berlin și a fost publicată în revista „Convorbiri literare”, pe 1 aprilie 1873.

Poezia este, ca specie literară, o idilă în care este prezentată, în formă optimistă sau idealizată, viața și dragostea, într-un cadru rustic. Există între trăirile interioare ale protagoniștilor și tablourile de natură prezentate o deplină concordanță, ceea ce îi conferă poeziei un caracter de pastel.

Titlul poeziei reprezintă un motiv literar universal. În poezia lirică a lui Novalis, „floarea albastră” semnifică împlinirea iubirii într-o lume ideală care precede moartea. În opera poetului italian Leopardi, simbolul se identifică cu frumusețea și cu puritatea idealului de iubire. Și la Eminescu, „floarea” reprezintă viața, gingășia, puritatea care se identifică cu idealul feminin, iar epitetul cromatic „albastră” sugerează spațiul infinit, cerul și marea, care proiectează sentimentul în eternitate. De asemenea, Perpessicius explică semnificația titlului poeziei: „Titlul, împrumutat din terminologia liricii germane și îndeosebi din Heinrich von Ofterdingen de Novalis, e simbolul idealului inaccesibil”.

Poezia este alcătuită din paisprezece catrene organizate în patru secvențe lirice: reproșul iubitei, cucerirea eului liric, chemarea la iubire inițiată de prezența feminină și meditația finală a eului liric.

Totodată, textul poetic conține două planuri, în conturarea cărora este utilizată lirica măștilor. Pe de o parte, îndrăgostitul reprezintă omul de geniu care provine din sfere înalte, ale cunoșterii, iar pe de altă parte, iubita, prezența feminină, întruchipează planul uman-terestru, lumea comună. Incompatibilitatea celor două planuri este o sursă a neîmplinirii sufletești, exprimată printr-o meditație profundă asupra existenței.

Primele trei strofe alcătuiesc prima secvență lirică. Ea debutează cu o interogație retorică prin care prezența feminină îi adresează eului liric un reproș: „Iar te-ai cufundat în stele/și-n nori și-n ceruri nalte?”. Incipitul surprinde planul superior al omului superior incluzând câteva referiri la cultura omenirii, la cunoaștere, la geneza universului și la creație: „câmpiile asire”, „întunecata mare”, „piramidele-nvechite”. Gândirea geniului este una abstractă, ea rămânând o taină pentru omul comun. Acesta sesizează diferența dintre cele două planuri cărora le aparțin cei doi îndrăgostiți și își exprimă dorința de a se sacrifica, de a părăsi sfera înaltă și de a se integra lumii terestre, limitate, pentru a se împlini sufletește: „Nu căta în depărtare/Fericirea ta, iubite!”.

Cea de-a doua secvență, corespunzătoare strofei a patra, redă atitudinea detașată a celui invocat, ati-

tudine derivată din intuiția superioară a profunde incompatibilități dintre cele două planuri. Aproximarea sufletească dintre cei doi îndrăgostiți este accentuată de folosirea diminutivului „mititica” și de folosirea adverbului de mod „dulce”: „Dulce netezindu-mi părul”.

Interjecția „ah!” urmată de constatarea „ea spuse adevărul” accentuează diferența dintre cele două planuri: etern/perisabil, abstract/concret, planul superior al geniului/planul comun al iubitei. Răspunsul, formulat într-o notă șagalnică, semnifică incapacitatea lui de a fi fericit în plan terestru: „Eu am râs, n-am zis nimica”.

Ultima secvență lirică cuprinde opt strofe. Ea include monologul prezenței feminine alcătuit ca o chemare la iubire.

Pentru cel care coboară din sferile cunoașterii, cadrul natural romantic e ca o tentație, reprezentând o înălțare de factură spirituală, amplificată de elemente simbolice: „codrul cu verdeață”, izvoarele „care plâng în vale”, „stânca”, „prăpastia măreață”, „ochi de pădure”, „bolta cea senină”, „trestia cea lină”, „foi de mure”.

Scenariul iubirii proiectat în viitor se desfășoară conform unui ritual prestabilit. Îndrăgostiții se izolează pentru a trăi câteva clipe de fericire ancorate în eternitate. Limbajul familiar indică apropierea sufletească dintre cei doi, fiind exprimat în manieră populară: „Și mi-i spune-atunci povești/Și minciuni cu-a ta guriță,/Eu pe-un fir de romaniță/Voi cerca de mă iubești.”. Autoportretizarea iubitei enunță tentația idealului de feminitate: „Și de-a soarelui căldură/Voi fi roșie ca mărușul,/Mi-oi desface de-aur părul,/Să-ți astup cu dânsul gura”. Gesturile tandre conțin revelația unei iubiri pure, idealizate, iar întoarcerea spre casă, despărțirea pecetluiește, prin sărutări, unirea spirituală a îndrăgostiților.

Cea de-a patra secvență lirică cuprinde ultimele două strofe și monologul geniului, monolog care surprinde cugetări despre deșertăciunea tentației fericirii prin iubire.

Versul „Ca un stâlp eu stam în lună!” exprimă izolarea geniului dar și capacitatea lui superioară de a uni, la nivel spiritual, planul terestru cu cel cosmic, reprezentat de astrul tutelar al nopții, luna. Exuberanța iubitei, dar și proiectarea geniului, din planul oniric în cel al realității crude, al incompatibilității dintre planuri reiese din exclamația retorică „Ce frumoasă, ce nebună/E albastră-mi, dulce floare!”. Iubirea pierdută generează suferința care este însă rezolvată prin resemnare: „Și te-ai dus, dulce minune,/Și-a murit iubirea noastră”. Prin simbolul iubirii eterne – „Floare-albastră! Floare-albastră!...” – este accentuată intensitatea cu care geniul percepe eșecul erotic provocat de contrastul puternic dintre iluzie și realitate.

Ultimul vers al poeziei, „Totuși... este trist în lume!”, conține esența meditației geniului asupra existenței umane, dominată de tristețe și neîmplinire a ființei superioare, care își caută perechea ideală, spre a reface cuplul originar.

Procedeele romantice prezente în această poezie sunt: manifestarea plină a sentimentelor și fanteziei creatoare prin intermediul artei, preluarea motivului romantic al „florii albastre”, devenit leitmotiv al poeziei, prezentarea cadrului natural cu elemente specifice, problematica omului de geniu, interferența speciilor literare idilă și pastel, combinarea registrului stilistic popular cu cel cult.

La nivel prozodic remarcăm faptul că poezia respectă convențiile tradiționale, având măsura de șapte-opt silabe, rimă îmbrățișată și ritmul trohaic.

Îngemănarea dintre visul de iubire și cugetarea detașată a geniului conferă poeziei „Floare albastră” caracterul de sinteză al gândirii eminesciene.

B.

● *Atributul* este partea secundară de propoziție care determină un substantiv sau un substitut al acestuia (pronume ori numeral).

Atributul substantival se exprimă printr-un substantiv propriu-zis sau provenit prin conversiune din alte părți de vorbire ori prin numeral cu valoare substantivală.

● *Atributul substantival* se împarte în:

– *Atribut substantival genitival* care stă în cazul genitiv: Rochia *mamei* este minunată.

– *Atribut substantival prepozițional* care stă în cazurile acuzativ, genitiv și dativ, precedate de prepoziții sau locuțiuni prepoziționale: Cartea *de citire* este interesantă. (substantiv în acuzativ)

– *Atribut substantival apozitional*, care aduce o explicație, face o precizare și stă în toate cele cinci cazuri: Elevul *Popescu* e harnic. (substantiv în nominativ)

– *Atribut substantival în acuzativ sau dativ fără prepoziție*: El este nepot *Mariei*. (substantiv în dativ)

● *Atributul substantival* determină:

– *Substantiv*: Elevul harnic învață.

– *Numeral cardinal*: Doi dintre ei au plecat.

● *Atributul substantival genitival* stă de obicei după cuvântul determinat dar, poate să stea și înaintea acestuia în limbajul poetic și în vorbirea populară.

Ex. carnetul *elevului*, *al elevului* carnet.

● *Atributul substantival apozitional* stă de obicei după elementul determinat, foarte rar stă și înaintea acestuia.

Ex. elevul *Ionescu*, „Liră de argint, *Sihleanu*” (Mihai Eminescu)

C.

1. În text apare funcția emotivă. Ea este centrată pe emițător și are, ca întotdeauna, scopul de a transmite informații despre acesta, de a-i evidenția stările afective sau reacțiile sufletești. În acest sens, epitetul „înfierbântat” („*sopti ea înfierbântat*”) alături de enumerația redată în interogația retorică „*Neliniște, fericire, rușine de lașitatea lui?*”) accentuează stările și trăirile prin care trec cele două personaje: Sanda și Egor.

2. Vocale în hiat: *trebui*

Diftong: *gândeam*

3. *înflorească* s-a format prin derivare de la cuvântul de bază „floare” cu prefixul „în-”, și sufixul „-ească”;

asta s-a format prin schimbarea valorii gramaticale de la pronume demonstrativ în adjectiv pronominal demonstrativ.

4. Virgula desparte interjecția „ah” de restul enunțului.

5. *Probabil* – adverb predicativ

ai – verb auxiliar

6. Pronume personal: *Noi* suntem foarte buni prieteni.

Adjectiv propriu-zis: Filmele *noi* sunt mai interesante.

7. *Îi* – complement indirect;

bolnave – nume predicativ.

8. Verbul este nucleul comunicării. În acest text epic predomină verbele la modul indicativ, timpul prezent. Indicativul exprimă, întotdeauna, o acțiune reală, sigură, conferind impresia de certitudine. Utilizarea verbelor la timpul prezent („este”, „simt”, „nu pot” etc.) de către personaje, accentuează momentul desfășurării acțiunii.

9. *că nu mai îndrăznește* – propoziție subordonată completivă directă; *când și ea și d-na Moscu sunt bolnave* – propoziție subordonată circumstanțială de timp.

10. Secvența redă emoțiile lui Egor, emoții provocate de rugămintea Sandei, aceea de a o ajuta. Metafora care surprinde aceste trăiri, „val cald de sânge”, vine în completarea tabloului dezolant al camerei în care „mirosea a sânge”. Egor încearcă să-și ascundă emoțiile și încearcă să-i ofere Sandei sprijinul moral de care are nevoie. În schimb, punctele de suspensie de la finalul secvenței indică starea de incertitudine a personajului, incertitudine accentuată și de repetiția structurii „Nu se va întâmpla nimic.”; „nu ți se va întâmpla nimic...” .

SUBIECTUL al II-lea

Sugestii de rezolvare:

1. Pentru secvența din „Programe școlare de limba și literatura română pentru clasele a V-a – a VIII-a”, aprobate prin Ordin al ministrului nr. 5.097/09.09.2009, clasa a VII-a, se poate alege conținutul: **Etapele scrierii. Relatarea unor experiențe personale.**

2. Pentru secvența din „Programe școlare, ciclul superior al liceului, Limba și literatura română pentru clasa a XI-a”, aprobate prin Ordin al ministrului nr. 3.252/13.02.2006, se poate alege conținutul: **România între Orient și Occident (dezbatere).**

Varianta 3

SUBIECTUL I

Modernismul este curentul literar care s-a manifestat cu predilecție în perioada interbelică. Trăsăturile lui au fost teoretizate de Eugen Lovinescu și promovate în cadrul cenaclului și al revistei „Sburătorul”. Modernismul promovează o înnoire a literaturii, dorindu-se implicit desprinderea de trecut și, totodată, crearea unei modalități inovatoare de exprimare. Poezia modernă impune crearea unui lirism subiectiv, ca expresie a profunzimilor sufletești și înlăturarea totală a obiectivității, ambiguitatea limbajului, utilizarea metaforei, inovația formală, prin renunțarea la prozodia tradițională.

Ion Barbu este un poet modernist, ca și Tudor Arghezi și Lucian Blaga, aparținând literaturii interbelice. Numele său este un pseudonim literar pentru Dan Barbilian, un matematician care a cochetat cu literatura pentru a-i demonstra lui Tudor Vianu că o minte strălucită poate transpune liric produsele propriei imaginații.

În anul 1930 este publicat singurul volum antum al lui **Ion Barbu**, „Joc secund”, din care face parte și poemul **„Riga Crypto și Iapona Enigel”**.

Poemul aparține etapei baladice și orientale a creației lui Ion Barbu, etapă care atestă preocuparea poetului pentru lumea concretă: „Majoritatea poemelor barbiene și totalitatea celor din ciclul „Joc secund” nu pot impresiona, în primă instanță, decât prin muzicalitate și ritm, eventual prin absența legăturilor aparente cu semantica ordinară, precum în pictura nonfigurativă.” (Laurențiu Ulici, *Arghezi, Bacovia, Barbu...*)

„Filonul noii sale inspirații – apreciază Eugen Lovinescu – n-a mai pornit nici din rocă, nici din mitologia clasică, ... nici din Hérédia, nici din Nietzsche, ci din stratul unui anumit folclor, a cărui expresie caracteristică a fost Anton Pann.”

Poezia a fost subintitulată baladă, constituindu-se, de fapt, ca o viziune parabolică asupra existenței. Tema poeziei este iubirea neîmplinită, deoarece cei doi protagoniști aparțin unor planuri diferite.

Titlul este alcătuit din cele două nume proprii în completarea cărora vin datele reprezentative pentru ipostazele prezentate în poezie. Astfel, denumirea arhaică pentru rege, „ryga” este însoțită de apelativul Crypto, sugerând o făptură încifrată, ascunsă. Enigel (nume propriu care în limba suedeză înseamnă „înger”) este „lapona” care viețuiește în țările nordice. Așadar, titlul desemnează deci membrii cuplului neîmplinit: el întruchiează geniul vegetal, stadiu steril de încreat, intelectul pur, iar ea aparține umanului și e caracterizată prin aspirația către absolutul reprezentat de soare.

În operă se îmbină elemente ale genului epic, liric și dramatic. Epicul este susținut prin invocarea speciei literare, balada, prin tehnica narativă, prin prezența firului narativ și a personajelor, acestea putând fi interpretate ca voci lirice ale aceleiași conștiințe. În text putem observa prezența simbolurilor și, totodată, ambiguitatea limbajului. Caracterul dramatic al textului este susținut de prezența dialogului.

Balada este structurată în două părți, fiecare dintre ele făcând referire la o nuntă. Este prezentă, ca tehnică de compoziție, povestirea în povestire. În timp ce rama prezintă o nuntă împlinită, concretizată, din planul realului, povestirea propriu-zisă prezintă o nuntă inițiatică, eșuată din cauza incompatibilității din planul imaginarului.

În ramă se urmărește reliefaarea stărilor de spirit, atmosfera lumească de chef, cântecul de lume, ce zice de tainele inimii. Tradiția zicerii este invocată de „nuntașul frunțaș” care, prin calificativul primit, nu pare a fi un om obișnuit. El trăiește nostalgia unei neîmpliniri și își caută alinare în cântecul menestrelului.

Menestrelul nu e doar un mediator, un interpret, ci reprezintă artistul, creatorul care poate înțelege mai mult decât transmite cântecul său la o simplă interpretare. „Cântecul” este un mijloc de inițiere în tainele cosmosului uman, iar epitetul „larg” trimite la multitudinea de sensuri pe care le cuprinde.

În zicerea menestrelului se desfășoară cea de-a doua poveste, a celor doi, veniți din sfere diferite, ceea ce reprezintă o descifrare și o inițiere în condiția umană. Este o alegorie simbolică a drumului de la Nord la Sud, dinspre *umbră*, *somn*, spre *lumină* și *spirit*, *soare* și *conștiință*. Din acest moment se trece de la baladesc la simbolic.

Formula introductivă are rezonanțe de basm prin implicarea ideii de atemporalitate, dublată de o aparentă localizare: un nord umed, mustind de apă și mucegai („În pat de râu

și-n humă unsă”, „La vecinic tron de rouă parcă”).

Riga domnește peste formele vegetale, dar viața sa este marcată de tragic pentru că are aspirații obscure, neînțelese de ceilalți. Obscură este și lumea în care trăiește, o lume a somnului, a cărnii, a instinctului. Nu e iubit și suferă de singurătate. E o ființă a *umbrei*, a *humei*, materie încreată în stare pură, sub semnul vegetării la adăpostul umezelii pământului, dar totuși cu un statut privilegiat de rege, ce aspiră să-și depășească condiția, să trangreseze dintr-un regn în altul și să nuntească cu un reprezentant al lumii umane.

Enigel, nume exotic și diafan, este o ființă umană, *mică*, *liniștită*. Ea simbolizează lumea rațiunii superioare, echilibrul, iar viața ei se înscrie sub semnul mișcării văzute ca pricipiu al desăvârșirii, ca schimbare cu sens ascendent, căutare și aspirație către lumea spiritului. Ideea aceasta este transpusă într-o viziune transhumantă: „De la iernat la pășunat/ În noul an să-și ducă renii”. Călăuzită de aspirația solară dela ghețurile polului spre tărâmul încălzit de la miazăzi, ea reprezintă pricipiul activ. Iese din sine și se îndreaptă spre o împlinire mai înaltă a existenței, spre sudul fertil reproducând simbolic, prin mișcarea sa, ritmurile cosmice.

Visul laponei, aflate pe „mușchiul crud”, marchează trecerea spre lumea fantastică a întâlnirii dintre cele două principii care aspiră către împlinire, prin intermediul cunoașterii. Totuși, aspirația celor doi fundamentează o antiteză între dorința fetei de a atinge idealul solar și aceea de a se împlini prin iubire, a lui Crypto.

Reprezentantul planului inferior, al planului vegetal, lansează trei chemări la nuntire, succedate de trei refuzuri ale fetei. După prima chemare, fata amână cunoașterea prin intermediul iubirii,

continuându-și aspirația către sud, „mai la vale”: „Eu mă duc să culeg/Fragii fragezi mai la vale.” A doua chemare evocă sacrificiul suprem de care e capabil riga în numele iubirii. Enigel are capacitatea de a intui o profundă imaturitate a ofertei lui Crypto, dar și faptul că aspirația lui este prea înaltă: „Teamă mi-e, te frângi curând,/Lasă. Așteaptă de te coace.”

Ultima chemare îi pretinde fetei sacrificiul, prin sugerarea renunțării la ideal, drumul către soare, și integrarea în regnul inferior prin nuntire. Răspunsul fetei este amplu și explicativ, relevând importanța acestui ideal al celor care locuiesc în ținuturile ei natale, care trăiesc cu teama de umbră și idolatrizează astrul suprem al zilei. Fiind refuzat, el vrea să se sustragă tentației de a rămâne în lumea ei, dar este prea târziu: soarele îl transformă în ciuperca otrăvitoare care se va însoți cu semenele ei.

Finalul, la suprafață, pare a trimite la o legendă a plantelor otrăvitoare, dar în profunzime semnifică ființele alienate, doborâte de o aspirație mult prea mare față de mărginita lor putere.

Simbolul dominant al poemului este nunta, o probă a inițierii în tainele lumii. Idealul laponi este soarele, ultima treptă a inițierii, reprezentând puritatea absolută, conceptuală. Cel de-al treilea simbol este oglinda, obiect al reflectării, care îl metamorfozează pe Crypto, coborându-l și mai mult în inferioritate. Personajele reprezintă și ele simboluri, poemul remarcându-se printr-un lirism obiectiv, evidentă fiind lirica măștilor.

„Riga Crypto și lapona Enigel” este un poem modernist prin folosirea simbolurilor, ceea ce conferă ambiguitate limbajului poetic. Acesta se constituie ca o îmbinare a registrelor popular, arhaic și cult. Inovația apare și la nivel prozodic, prin utilizarea strofelor inegale, cu măsură și ritm variabile.

B.

● *Complementul indirect* este partea secundară de propoziție care arată obiectul căruia i se atribuie sau i se adresează o acțiune, o însușire sau o caracteristică.

● Complementul indirect se poate exprima prin:

- Substantiv comun în cazul acuzativ: Se teme *de ploaie*.
- Pronume negativ în cazul dativ: *Nimănui* nu i s-a atras atenția.
- Verb la infinitiv: Se gândește *a te căuta*.
- Adjectiv propriu-zis: *Din alb* s-a făcut negru.

● Complementul indirect determină:

- Un verb: *S-a întâlnit* cu prietena lui.
- O locuțiune verbală: *Și-a dat seama* de greșeală.

● Se despart prin virgulă complementele indirecte coordonate prin juxtapunere sau prin conjuncții și locuțiuni conjuncționale coordonatoare, cu excepția lui *și, ori, sau, și cu* nerepetate.

Complementul indirect nu se desparte prin virgulă dacă este așezat imediat după verbul determinat.

C.

1. În text apare funcția conativă. Ea este centrată pe receptor și își găsește exprimarea îndeosebi prin vocativ și imperativ. În acest sens, structura din finalul fragmentului *Aid', acuma ieșiți afară!* pun în evidență autoritatea soției lui kir Ianulea.

2. Diftong: *gândeam*

Triftong: *leoaică*

3. *supus* s-a format prin schimbarea valorii gramaticale de la verb la participiu în adjectiv;

domnește s-a format prin derivare de la cuvântul de bază „domn” cu sufixul

„-ește”;

4. Ghilimelele marchează vorbirea directă inclusă în vorbirea indirectă.

5. *asta* – adjectiv pronominal demonstrativ

o tânără – substantiv comun

6. Pronume relativ: Mi-a spus *care* va veni la film.

Adjectiv pronominal relativ: Mi-a spus *care* copil va veni la film.

7. *O nuntă* – complement direct

vreodată – complement circumstanțial de timp

8. Verbul este nucleul comunicării. În acest text epic predomină verbele la modul indicativ, timpul prezent. Indicativul exprimă, întotdeauna, o acțiune reală, sigură, conferind impresia de certitudine. Verbelor la timpul imperfect marchează o acțiune trecută, cu aspect durativ, al cărei final nu este clar marcat: *plăcea, trebuia, se uita* etc.

9. *cum nu se mai pomenise vreodată în mahalaua Negustorilor* – propoziție subordonată atributivă
încât bărbații ziceau – propoziție subordonată circumstanțială consecutivă

10. Secvența redă autoritatea cu care soția lui kir Ianulea își întâmpină servitorii. Ea accentuează diferența dintre personalitatea ei și cea a soțului: *cu Ianuloaia n-o să vă meargă cum vă mergea cu prostul de Ianulea!*. Prezența propozițiilor imperative și totodată cea a punctelor de suspensie din replica soției lui kir Ianulea anunță o schimbare neașteptată în casa lui Ianulea.

SUBIECTUL al II-lea

Sugestii de rezolvare:

1. Pentru secvența din „Programe școlare de limba și literatura română pentru clasele a V-a – a VIII-a”, aprobate prin Ordin al ministrului nr. 3.393/28.02.2017, clasa a VI-a, se poate alege conținutul: **Motivarea unei opinii privitoare la textele studiate sau la fapte/persoane din realitate.**

2. Pentru secvența din „Programa școlară, Limba și literatura română pentru clasa a X-a, ciclul inferior al liceului”, aprobată prin Ordin al ministrului nr. 5.099/09.09.2009, se poate alege conținutul: **Ion Creangă, Povestea lui Harap-Alb.**

Varianta 4

SUBIECTUL I

Liviu Rebreanu este considerat de către critica literară cel mai mare creator de viață al literaturii române și, totodată, unul dintre întemeietorii romanului românesc modern, care se manifestă artistic în perioada interbelică.

Cea mai mare parte a operei sale se încadrează curentului literar realism. Acesta se manifestă începând cu secolul al XIX-lea și continuă, în forme specifice, de-a lungul timpului, până în zilele noastre. Principalele trăsături, regăsite și în opera rebreniană, sunt: prezentarea veridică a realității, obiectivitatea, imparțialitatea scriitorilor realiști, observația tipurilor umane caracteristice, reliefația individului ca produs al societății în care trăiește, prezentarea amănunțelor semnificative și alcătuirea descrierilor minuțioase, stilul impersonal, sobru, precis și concis.

Apărut în 1920, în forma sa definitivă, romanul „**Ion**” fundamentează formula romanului tradițional care înglobează elemente de modernitate, obiectiv, realist și social.

Problematica rurală o găsim inițial în nuvela „Rușinea”, cu o intrigă simplă, în care eroina, Rodovica, este victimă a iubirii și apoi, o primă variantă a romanului „Ion” prin „Zestrea”.

Tema romanului prezintă problematica țaranului român reprezentativ pentru societatea ardelenescă

de la începutul secolului al XX-lea, dominată de supremația bunurilor materiale.

Cu o structură bine echilibrată, în două părți, intitulată sugestiv „Glasul pământului” și „Glasul iubirii”, și treisprezece capitole, romanul cuprinde în albia lui viața satului transilvănean înainte de războaie.

Construcția subiectului are la bază tehnica narativă a planurilor paralele, care prezintă, în principal, destinul țaranului român, reprezentat de Ion și existența intelectualității rurale, reprezentată de preotul satului, Ioan Belciug, și de familia învățătorului Zaharia Herdelea. Subiectul este construit prin alternanța planurilor paralele, iar secvențele narrative se succed pe baza înlănțuirii.

Romanul începe cu descrierea drumului care duce spre satul Pripas, „pitit într-o scrântitură de coline, și se încheie rotund cu satul „rămas înapoi același”, sugerând astfel curgerea eternă și impasibilă a vieții.

Subiectul are o intrigă simplă. Ion Pop al Glanetașului, dorește pământul cu o patimă mistuitoare. Căci tatăl său, „sărac iască și lenevior de n-avea pereche”, a mâncat repede zestrea Zenobiei, fiindcă „toate crâșmele le bătea”, cât e Armadia de mare. Iubea pământul de mic copil. A crescut râvnind și pizmuind pe cei bogați, dorind cu orice preț să aibă pământ mult, „cât mai mult”. În acest scop o seduce pe Ana, fiica lui Vasile Baci, „bocotanul” satului, deși era urâtă și n-o iubea. Urmărindu-și cu viclenie și tenacitate scopul, Ion intră în posesia pământurilor la care jinduise cu lăcomie. Dar iubirea ascunsă pentru Florica cea frumoasă și săracă, măritată mai apoi cu George Bulbuc, nu-i dă pace. Tratată inuman și de către Ion, și de către tatăl ei, Ana își curmă viața. Romanul este, din acest punct de vedere, o dramă a căsniciei țărănești în lupta pentru pământ. Copilul rămas se îmbolnăvește și moare, spre disperarea lui Ion, care vedea în el garanția păstrării pământurilor lui Vasile Baci. Cu un destin implacabil, Ion este ucis de către George Bulbuc, bărbatul Floricăi, fiind astfel pedepsit pentru faptele sale nelegiuite.

În centrul romanului stă figura lui Ion, monumental și simbolic prin tragismul său, consumându-se între iubire și patima pentru pământ. Eugen Lovinescu observa: „Cu un material aparent haotic, cu episoade numeroase ce se pun de-a curmezișul, romanul se organizează totuși în jurul unei figuri centrale, al unui erou frust și voluntar, al lui Ion”, iar G. Călinescu considera că „viclenia instinctuală, caracteristică oricărei ființe reduse, i-a determinat acțiunile”.

Prin utilizarea tehnicii literare a anticipației, acțiunea capătă un caracter previzibil; toponimele rău-prevestitoare de la începutul romanului, „Râpele Dracului”, „Cișmeaua Mortului”, precum și conflictul de la horă între Ion și George, anticipează răfuiala tragică din final.

Radiografierea colectivității rurale concentrate la horă conține observații asupra conflictelor sociale din cadrul ei. Narratorul, un fin observator al psihologiei umane, redă impulsul lui Alexandru Glanetașu, un țaran sărac și marginalizat din această cauză de colectivitate, de a discuta și el cu „bogătanii”. Fiul său, însă, va învinge temerile tatălui, suferind implicațiile dramatice ale faptelor sale, sancționate de legi nescrise ale colectivității sătești.

Conflictul principal al romanului se conturează la horă, unde Ion se hotărăște să treacă peste glasul inimii. El este îndrăgostit de Florica cea frumoasă și săracă, dar hotărăște să se căsătorească cu Ana cea urâtă și bogată.

Există în roman și un conflict exterior, între Ion și Vasile Baci, după ce acesta din urmă îl jighește, făcându-l „sărântoc” și „hoț”.

În paralel cu planul destinului zbuciumat al lui Ion, naratorul prezintă viața intelectualității de la sat, reprezentată de preotul Belciug și de familia învățătorului Zaharia Herdelea. Preotul și învățătorul sunt exponenții a două instituții respectate în cadrul colectivității rurale, exprimând de fiecare dată puncte de vedere asupra evenimentelor din viața satului. Disputa dintre supremație în rândul sătenilor se păstrează latent, izbucnind prin reproșuri și amenințări, urmate de o inevitabilă reconciliere. În acest plan însă, conflictul major este cel național, deoarece opresiunea stăpânirii austro-ungare asupra Transilvaniei

produce o prăpastie imensă chiar între oameni de aceeași naționalitate.

La fel ca țăranii, și intelectualii de la sat privesc căsătoria tot ca pe o afacere, în care rolul dominant îl are zestrea. Laura, fata cea mare a lui Herdelea, deși este îndrăgostită de Aurel Ungureanu, se mărită cu Goerge Pinte, pentru că acesta o acceptă și fără zestre. În ceea ce îl privește pe Titu Herdelea, un tânăr cu înclinații artistice, aflat în permanentă căutare a sinelui, neputând găsi împlinirea nici în plan social, nici în cel afectiv, părăsește Transilvania, în vederea croirii unui destin propriu.

Din punct de vedere stilistic, Rebreanu alege maniera de exprimare directă, realist-obiectivă, anticlașică, afirmând că „e mai ușor a scrie frumos decât a exprima exact”. Realismul său inovează astfel prin capacitatea sa obiectivă de a crea tipuri umane independente de subiectivitatea creatorului.

Prin romanul „Ion”, Liviu Rebreanu a dat literaturii române întâia creație epică de mari dimensiuni în care se simte pulsația vieții, scriitorul dovedind că are vocația construcțiilor monumentale.

B.

● *Propoziția circumstanțială de cauză este subordonată care îndeplinește în frază rolul unui complement circumstanțial de cauză și arată cauza acțiunii sau o însușire din regentă.*

● Termeni regenți:

– Verb: S-a supărat ^{1/} *pentru că nu l-ai așteptat.* ^{2/}

– Interjecție: Geamul zdronc ^{1/} *din cauză că s-a făcut curent.* ^{2/}

● Elemente relaționale:

– Pronume relative: Nu refuz oferta ^{1/} *de ce crezi tu.* ^{2/}

– Conjunții subordonatoare: Nu știe ^{1/} *fiindcă nu a învățat.* ^{2/}

– Locuțiuni conjuncționale subordonatoare: Nu s-a prezentat la concurs ^{1/} *pentru că l-ai certat.* ^{2/}

– Adverbe relative: S-a supărat ^{1/} *unde l-ai certat* ^{2/}

● Indiferent de topica ei, cauzala se desparte în general de regentă.

Se despart, obligatoriu, cele introduse prin „cum” și cele care au un corelativ în regentă.

C.

1. Una dintre funcțiile comunicării care poate fi identificată în textul dat este funcția poetică, ea axându-se întotdeauna pe mesaj. Fragmentul extras din opera *Donna Alba* de Gib I. Mihăescu este unul epic, putând astfel identifica prezența unor variate procedee ale expresivității: *Am așteptat mai multă vreme aci, învărtindu-mă pe trotuarul colțului dimpotrivă, să văd unde izbucnesc luminile pentru cel întors, la care etaj, în care parte a imobilului?* (interogație retorică, enumerație)

2. *miasmele* – vocale în hiat; *fruntea* – diftong.

3. *nerușinare* s-a format prin derivare, de la cuvântul de bază *rușine* cu prefixul „ne-“ și sufixul „-are”;

deodată s-a format prin compunere, prin sudarea termenilor *de*, *o* și *dată*.

4. Semnul întrebării marchează sfârșitul unui enunț interogativ.

5. *toate* – adjectiv pronume nehotărât; *ei* – pronume personal

6. adjectiv: E un bărbat *bine*.

adverb: Citește *bine* textul.

7. *nimic* – complement direct; *lui Raoul* – complement indirect

8. Coniunctivul exprimă o acțiune posibilă, probabilă, sub semnul ipotezei. Verbele din text folosite la modul coniunctiv accentuează probabilitatea acțiunii surprinse (ex. *să afle*, *să învie*, *să văd*).

9. *să văd* – propoziție subordonată circumstanțială de scop; *unde izbucnesc luminile pentru cel întors* – propoziție subordonată completivă directă.

10. Secvența surprinde dorința personajului de a găsi un răspuns referitor la stilul de viață al prinților, la modul dezordonat în care trăiau aceștia. Totodată este accentuat traiul fără griji al tuturor celor bogați, lipsiți de grijile unei vieți comune: *istoviți de viața leneșă și de cele mai rafinate perversiuni*.

SUBIECTUL al II-lea

Sugestii de rezolvare:

1. Pentru secvența din „Programe școlare de limba și literatura română pentru clasele a V-a – a VIII-a”, aprobate prin Ordin al ministrului nr. 3.393/28.02.2017, clasa a VIII-a, se poate alege conținutul:

Monologul: text descriptiv.

2. Pentru secvența din Programa școlară de limba și literatura română pentru clasa a X-a, ciclul inferior al liceului, aprobate prin Ordin al ministrului nr. 5.099/09.09.2009, se poate alege conținutul:

Evoluția nuvelei în literatura română.

Varianta 5

SUBIECTUL I

I.L. Caragiale este unul dintre cei patru mari clasici ai literaturii române și cel mai mare dramaturg român ca autor al comediilor: „O scrisoare pierdută”, „O noapte furtunoasă”, „D’ale carnavalului”, „Conu Leonida față cu Reacțiunea” și al dramei „Năpasta”.

Genul dramatic cuprinde operele literare scrise cu scopul de a fi reprezentate pe scenă. Operele dramatice sunt împărțite în acte și scene. Autorul prezintă în mod indirect gândurile și sentimentele personajelor care comunică între ele prin intermediul dialogului. Intervenția directă a autorului este evidentă doar prin didascalii.

Comedia este specia genului dramatic, în versuri sau în proză, care provoacă râsul prin surprinderea unor moravuri sociale sau situații umane, având un final fericit și un rol moralizator. Comicul este o categorie estetică având drept efect râsul, determinat de contrastul dintre aparență și esența naturii personajelor și manifestat prin mijloace specifice de realizare.

Opera aparține realismului clasic. Principiile promovate de societatea culturală „Junimea” se regăsesc în critica „formelor fără fond” și a politicienilor corupți, satirizarea unor aspecte sociale, spiritul de observație acut, veridicitatea obținută prin tehnica acumulării detaliilor, individualizarea „caracterelor prin limbaj. Elementele clasice sunt date de echilibrul compozițional și de generalitatea situațiilor și a caracterelor.

Capodoperă a dramaturgiei naționale, **„O scrisoare pierdută”** (1884), comedie în patru acte, evocă viața publică și de familie de la sfârșitul secolului trecut.

Tema comediei este reprezentată de satirizarea moravurilor sociale, manifestate pe fondul luptei politice, în vederea desemnării unui candidat pentru Adunarea Constituantă, în anul 1883.

Titlul desemnează un obiect de șantaj politic, o banală scrisoare amoroasă, care devine un bun de preț pentru cine o deține, atât la centru, la București, cât și în provincie, în capitala unui județ de munte, acolo unde are loc și acțiunea piesei.

Piesa conține patru acte, împărțite pe scene construite pe baza schimbului de replici dintre personaje; pe parcursul acestora se prezintă în mod gradat conflictul dramatic principal, de natură politică. Cele două tabere sunt reprezentate de două partide, fiecare dintre ele susținând un candidat. Pe de o parte, liderul unei grupări independente, Nae Cațavencu, își dorește să câștige alegerile, iar pe de altă parte, ofi-

cialitățile județului îl susțin pe Farfuridi. Pe lângă conflictul principal există în operă încă alte conflicte secundare: apariția cetățeanului turmentat, revolta cuplului Farfuridi-Brânzovenescu, primirea depeșei în care este anunțat numele noului candidat impus de către cei de la centru.

Incipitul operei fixează reperele spațio-temporale: acțiunea se desfășoară „în capitala unui județ de munte, în zilele noastre”.

Intriga piesei pornește de la o întâmplare banală, indicată încă din titlu: pierderea unei scrisori de dragoste, compromițătoare pentru reprezentanții locali ai partidului aflat la putere, Ștefan Tipătescu și Zaharia Trahanache, și găsirea ei de către adversarul politic care o folosește ca armă de șantaj.

În actul I (expozițiunea și intriga), pierderea scrisorii de amor s-a produs înainte de începerea comediei. Scena inițială îi prezintă pe Ștefan Tipătescu și pe Pristanda, care citesc ziarul și numără steagurile. Venirea lui Trahanache cu vestea deținerii scrisorii de amor de către adversarul lor politic declanșează conflictul dramatic principal.

Actul II (desfășurarea acțiunii) începe cu numărarea voturilor, cu o zi înainte alegerilor. Acum se declanșează conflictul secundar, produs de teama grupului Farfuridi – Brânzovenescu de a fi trădați de prefect. Tipătescu îi cere lui Pristanda arestarea lui Cațavencu și percheziționarea locuinței. Zoe, în schimb, îi ordonă eliberarea lui. Cum prefectul refuză, Zoe îi promite șantajistului sprijinul său. Depeșa sosită însă de la centru solicită alegerea altui candidat.

În actul III, în sala mare a primăriei are loc întrunirea electorală. Între timp, Trahanache găsește o poliță falsificată de Cațavencu pe care dorește să o folosească pentru contrașantaj. Apoi se anunță numele noului candidat: Agamiță Dandanache (punctul culminant). În încăierare, Cațavencu pierde pălăria cu scrisoarea, aceasta este găsită pentru a doua oară de Cetățeanul turmentat.

Actul IV aduce rezolvarea conflictului, pentru că scrisoarea ajunge la Zoe, iar Cațavencu se supune condițiilor ei. În deznodământ, Dandanache este ales în unanimitate iar la festivitatea de la final adversarii se împacă.

Caragiale este considerat cel mai mare creator de tipuri din literatura română. Personajele acționează stereotip, simplist ca niște marionete, fără a evolua pe parcursul acțiunii. Ele aparțin tipologiei comice clasice pentru că au o dominantă de caracter, dar se apropie de realism, individualizate prin limbaj și elemente de statut social și psihologic.

În studiul „Nume proprii în opera lui Caragiale”, Ibrăileanu sublinia că aceste personaje memorabile „fac concurență stării civile”. El se referea la puterea de sugestie a onomasticii, numele fiind încă un pretext pentru râsul sarcastic.

Există, pe lângă acest comic al numelor, și un comic al situațiilor dat de existența unor fapte neprevăzute și a unor cupluri inedite: Farfuridi – Brânzovenescu sau triumphiul conjugal Zoe – Tipătescu – Trahanache.

Se remarcă, apoi, și comicul caracterelor (demagogul, fudulul, prostul, arivistul, păcălitorul păcălit, mincinosul, laudărosul etc.) și un comic de limbaj care constă în greșeli gramaticale.

Alexandru Paleologu sublinia ideea că „Spiritul lui Caragiale a exercitat în societatea noastră o acțiune socratic”.

B.

● *Atributul este partea secundară de propoziție care determină un substantiv sau un substitut al acestuia (pronume sau numeral).*

Atributul adjectival se exprimă prin adjective propriu-zise (calificative), prin adjective pronominale și prin părți de vorbire cu valoare adjectivală.

● Atributul adjectival se exprimă prin:

– Adjectiv propriu-zis: Copilul *cuminte* e fratele meu.

- Numeral colectiv: *Amândoi* copiii au plecat.
- Adjectiv pronominal posesiv: Caietele *mele* sunt curate.
- Verb la gerunziu acordat: Coșurile *fumegânde* se văd din depărtare.

● Atributul adjectival exprimat prin adjectiv propriu-zis stă de obicei după substantiv.

Atributul adjectival poate sta și înaintea acestuia, atunci când trebuie pusă în evidență însușirea sau în construcții exclamative, afective prin natura lor: *albastre* case.

● Atributele se despart prin virgulă când sunt coordonate prin juxtapunere sau prin construcții și locuțiuni conjuncționale, cu excepția lui *sau*, *ori*, *și*, *și cu*, *împreună cu*.

Ex. Are un caiet *nou*, *interesant*.

Prin virgulă se despart și atributele izolate și cele apozitionale când sunt apozitii dezvoltate sau simple care determină un pronume personal sau un nume propriu ori când sunt în alt caz decât nominativ.

Ex. Omul, *sătul de toate*, își luase câmpii.

C.

1. În text apare funcția emotivă. Ea este centrată pe emițător și are, ca întotdeauna, scopul de a transmite informații despre acesta, de a-i evidenția stările afective sau reacțiile sufletești. În acest sens, secvențele: *Mă tem numai de fiara din mine* și *Sunt calm, dar credeți-mă, domnilor, nu știți cât de violent este calmul* accentuează stările și trăirile prin care trece personajul.

2. Diftong: *mai*

hiat: *mârâi*

3. *Astfel* s-a format prin compunerea termenilor „ast” și „fel”;

îmblânzesc s-a format prin derivare de la cuvântul de bază „blând” cu prefixul „îm-“ sufixul „-esc”.

4. Semnul exclamării marchează finalul unui enunț imperativ.

5. *Din mine* – pronominal personal

atunci – adverb de timp

6. Adverb de mod: Mi-a spus va *mai* veni la film.

Substantiv comun: A sosit luna *mai*.

7. *Spovedania* – complement direct;

Păianjenilor – atribut substantival genitival

8. Verbul este nucleul comunicării. În acest text epic predomină verbele la modul indicativ, timpul viitor. Indicativul exprimă, întotdeauna, o acțiune reală, sigură, conferind impresia de certitudine. Verbele la timpul viitor creează o perspectivă anticipativă, reprezentarea unui plan interior al reveriei sau dorinței: *va vrea*, *va ridica*, *voi cânta* etc.

9. *când cobra se va foi* – propoziție subordonată circumstanțială de timp;

cum am făcut la coliba din mlaștină și, ascultând vântul – propoziție subordonată circumstanțială de mod.

10. Personajul mărturisește la finalul fragmentului adevăratul scop al confesiunii lui. Tot comportamentul lui schimbat nu se va datora voinței sale, ci unui alt lucru pe care nu îl poate controla. Lupta personajului pentru a-și păstra calitatea umană (*eu am visat să rămân om și m-am luptat cât am putut*) accentuează zbuciumul interior. În plus, interogația retorică din final vine să confirme această calitate: *Nu-i așa că sunt încă om dacă mi-e frică?*

SUBIECTUL al II-lea

Sugestii de rezolvare:

1. Pentru secvența din „Programe școlare de limba și literatura română pentru clasele a V-a – a VIII-a”, aprobate prin Ordin al ministrului nr. 3.393/28.02.2017, clasa a V-a, se poate alege conținutul: **Sinonimele**.

2. Pentru secvența din „Programa școlară, Limba și literatura română pentru clasa a XI-a, ciclul superior al liceului”, aprobată prin Ordin al ministrului nr. 3.252/13.02.2006, se poate alege conținutul: **Alexandru Lăpușneanu, de C. Negruzzi.**

Cele 5 teste sunt extrase din lucrarea

Teste REZOLVATE de Limba și Literatura română pentru reușita la examenul de DEFINITIVARE

Realizată de un colectiv de profesori coordonați de dna prof. Ligia Cristea, lucrarea îți pune la dispoziție 50 de teste conforme:

- ✓ subiectelor elaborate de Centrul Național de Evaluare și Examinare
- ✓ programelor specifice pentru examen, aprobate prin ordin al ministrului educației naționale.

Avantajele evidente ale acestei lucrări sunt:

- rezolvările integrale ale testelor oferite de către profesori experimentați;
- explicațiile complete și amănunțite ale soluțiilor oferite;
- numeroasele exemple extrem de utile aprofundării materiei;
- comentariile și argumentările care ajută candidatul să înțeleagă și să rezolve singur subiecte similare.

Comandă acum exemplarul tău din culegerea UNICAT de **Teste REZOLVATE de Limba și Literatura română pentru reușita la examenul de definitivare!** Îți oferă șansa unei pregătiri:

- * rapide
- * eficiente
- * organizate
- * fără stres

pentru promovarea cu brio a examenului de Definitivat 2019!

Comandă acum lucrarea
Teste REZOLVATE de Limba și Literatura română
pentru reușita la definitivat 2019.
Accesează www.definitivat.stiinta.ro